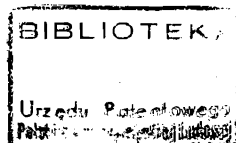

22 czerwca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

D06p 1/68

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 43.

Kl. 8 m 1.

Chemische Fabrik Coswig-Anhalt G. m. b. H.,
Coswig, Anhalt (Niemcy).

Sposób zabarwiania towaru surowego, szczególnie barwnikami bezpośrednimi.

Zgłoszono: 15 lipca 1919 r.

Udzielono: 5 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 22 maja 1914 r. (Niemcy).

Najczęściej zniewolonym się jest przeznaczony do farbowania towaru poprzecznie poddawać bieleniu, ponieważ przylegające zanieczyszczenia na farbowanych materiałach utrudniają lub zupełnie uniemożliwiają ciągnięcie barwnika, lub w innym razie mogą być przyczyną nieczystego i niejasnego farbowania.

Odnosnie do tego według opublikowanego sposobu fabryki „Farbenfabriken vorm. Bayer & Co., Leverkusen bei Cöln a. Rhein“ (Zeitschrift für angewandte Chemie 1912, str. 608) można obejść pierwsze bielenie dzięki dodaniu dwusiarczynu do kąpieli farbiarskiej. Według tego sposobu otrzymuje się żywsze tony, szczególnie na tych materiałach, które mają w ciemną wpadającą farbę podstawową. Sposób ten ma jednak tę wadę, że dwusiarczynami nie można osiągnąć trwałego bielenia, ponieważ one nie oddalają farbiących zanieczyszczeń z włók-

na lecz jedynie redukują je na niezafarbowane leuko-zasady, które wystawione na działanie powietrza i światła, przechodzą w pierwotne t. j. zafarbowane związki. Przeto według przytoczonego sposobu otrzymane działanie nie jest trwałe.

Trwałe działanie otrzymuje się jednak, kiedy do kąpieli farbiarskich, jak dalece ich skład na to pozwala, dodaje się połączenie aktywnego tlenu np. nadboran. Ten sposób jest szczególnie odpowiedni dla bezpośrednich barwników. Użycie połączeń aktywnego tlenu w kąpieli farbiarskiej tak jak i przy podsiarczynie nadaje wskutek rozjaśnienia podkładu żywsze i świeższe tony, ma jednak tę szczególną korzyść, że to działanie nie ginie z czasem, ponieważ barwione części składowe włókien z powodu utleniającego działania połączeń aktywnego tlenu, już nie przelotnie są przeprowa-

dzzone w stan odfarbowania, lecz są całkowicie zniszczone.

Dalej użycie połączeń aktywnego tlenu, ma tę zaletę, przed podsiarczynem, że ułatwia wydanie osiągnięcie równomiernego barwienia, ponieważ połączenie aktywnego tlenu na pektyny, wosk i podobne zanieczyszczenia szczególnie na nitkach bawełnianych, działa rozkładające. Te zanieczyszczenia przeszkadzające w równomiernym barwieniu są przez połączenia aktywnego tlenu przeprowadzone w roztwór, a zatem od włókien oddalone. Zyskuje się zatem obok wybielenia podłoża daleko idące oczyszczenie włókien, przez co zyskuje się wybitne wzmoczenie barwy. Charakteryzuje się to przez wydanie lepsze użytkowanie kąpieli farbiarskiej.

Ten sposób czyni zbędnym nie tylko pierwsze bielenie, lecz ma ponadto tę korzyść, że materiał pozostaje pełny i miękki, nie podlegając osłabiającemu działaniu wspomnianego bielenia. Okoliczność ta nabiera szczególniejszego znaczenia przy wyrobie trykotów i podobnych tkanin. W większości wypadków wystarcza dodatk np. 1% nadboranu w stosunku do ciężaru towaru.

W przeciwieństwie do wzmiankowanych w angielskim opisie patentowym Nr. 21036 z roku 1911, soli kwasu podchlorawego jak i czystego chloru, przedstawia użycie połączeń aktywnego tlenu, widoczne korzyści. I tak działanie podchlorynu zmniejsza się przez równoczesną obecność alkaliów, które, przeciwnie oddziaływanie połączeń aktywnego tlenu w alkalicznych roztworach zwiększają. Jest się przeto w możności używać połączeń aktywnego tlenu z dobrym skutkiem, szczególnie w alkalicznych roztworach bezpośrednich barwników, bez niebezpieczeństwa zniszczenia włókien. Następnie jest możliwym pracować z połączeniami aktywnego tlenu przy wysokiej temperaturze, a nawet gotując, co jest wykluczonem przy użyciu podchlorynów.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób zabarwiania towaru surowego, szczególnie bezpośrednimi barwnikami, tem znamienny, że do kąpieli farbiarskiej wprowadza się połączenie aktywnego tlenu, np. nadborany, i razem z nimi farbuje.